

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์นี้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗๔๐ ชุด เป็นคำตอบจากอาจารย์พลศึกษาของ ๔ สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวม ๔๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และของนิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ ๔ สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวม ๗๒๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๗๔ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ ร้อยละของอาจารย์พลศึกษา และ นิสิตนักศึกษา จำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	อาจารย์พลศึกษา	นิสิตนักศึกษา
	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๑๕.๘๑	๙.๗๕
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๑๘.๕๐	๑๐.๕๐
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๒.๕๖	๑๑.๕๐
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๒.๕๖	๑๑.๕๐
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๘.๕๒	๑๐.๒๕
มหาวิทยาลัยศิลปากร	๕.๕๖	๑๒.๕๐
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	๗.๕๑	๑๒.๓๘
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๙.๒๖	๑๒.๓๘
รวม	๑๐๐	๙๐.๗๕

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์
พลศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๒ และอาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัย
ขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๐ รองลงมาได้แก่ อาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๑ อาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่และอาจารย์พลศึกษาจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๖ ส่วนอาจารย์พลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามน้อยได้แก่ อาจารย์
พลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และอาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖, ๗.๕๑ และ ๕.๕๖ ตามลำดับ นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
เป็น นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ รองลงมาได้แก่นักศึกษามหา-
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คิดเป็นร้อยละ
๑๒.๓๘ เท่านั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่และนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ
๑๑.๕๐ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ร้อยละ ๑๐.๕๐ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
ร้อยละ ๑๐.๒๕ ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ
ประสบการณ์ ในการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป

รายการ	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	๘๕.๒๐
หญิง	๑๔.๘๐
อายุ	
๒๑ - ๒๕ ปี	๓.๖๐
๒๖ - ๓๐ ปี	๒๔.๒๐
๓๑ - ๓๕ ปี	๔๐.๕๐
๓๖ - ๔๐ ปี	๒๐.๘๐
๔๑ ปีขึ้นไป	๑๐.๕๐
ประสบการณ์ในการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	
ไม่เกิน ๕ ปี	๒๔.๗๐
๖ - ๑๐ ปี	๕๒.๐๐
๑๑ - ๑๕ ปี	๑๓.๑๐
๑๖ - ๒๐ ปี	๑.๕๐
๒๑ ปีขึ้นไป	๓.๗๐
สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปสัปดาห์ละ	
ไม่เกิน ๔ คาบ	๒๔.๑๐
๕ - ๖ คาบ	๒๒.๒๐
๗ - ๘ คาบ	๑๘.๕๐
๑๐ - ๑๒ คาบ	๒๔.๖๐
มากกว่า ๑๒ คาบ	๕.๖๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
งานพิเศษนอกเหนือจากงานสอน	
งานด้านปกครอง นิสิต นักศึกษา	๑๖.๗๐
งานด้านวิชาการ	๔๒.๖๐
งานบริหารในคณะ	๒๕.๕๐
งานธุรการในคณะ	๑๔.๘๐
งานอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิต นักศึกษา	๔๒.๖๐
งานอาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพัก	๑๓.๐๐
วุฒิการศึกษาสูงสุด	
ปริญญาตรี	๒๕.๖๐
ปริญญาโท	๖๘.๕๐
ปริญญาเอก	-
อื่น ๆ ไปรตระบุ	๑.๕๐
จำนวนอาจารย์พลศึกษาในสถาบัน	
น้อยกว่า ๔ คน	๓.๕๓
๕ - ๑๐ คน	๕๐.๑๐
๑๑ - ๑๕ คน	๑๔.๖๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๒๐ เป็นชาย มีอายุระหว่าง ๓๑-๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๐ มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๖-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๐๐ ทำการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปสัปดาห์ละ ๑๐-๑๒ คาบ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๐ มีงานพิเศษที่นอกเหนือจากการสอน คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๐ และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๐ ส่วนจำนวนอาจารย์พลศึกษาในแต่ละสถาบันมีประมาณ ๕-๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๐

ตารางที่ ๓ ร้อยละของนิสิตนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และประสพ-
การณืในค่านักกีฬา

รายการ	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	๔๓.๔๐
หญิง	๕๖.๖๐
นิสิตนักศึกษาปีที่	
๑	๓๔.๘๐
๒	๑๖.๓๐
๓	๒๑.๕๐
๔	๑๗.๗๐
๕	๓.๒๐
๖	๑.๑๐
ประสพการณืเกี่ยวกับกีฬา	
เคย เป็นนักกีฬา	๓๖.๗๐
กำลัง เป็นนักกีฬา	๗.๗๐
ไม่เคย เป็นนักกีฬา	๕๕.๖๐
เคย เป็นนักกีฬาระดับ	
โรงเรียน	๗๖.๕๔
คณะ	๒๔.๗๑
มหาวิทยาลัย	๑๐.๘๔
สโมสร	๗.๓๔
ประเภทกีฬาที่เคยเข้าแข่งขัน	
ประเภทเดี่ยว	๒๕.๖๐
ประเภททีม	๖.๗๐
ประเภทกรีฑา	๔.๘๐
ประเภทสืลป้องกันตัว	๐.๓๐
ประเภทกีฬาทางน้ำ	๐.๖๐

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรม
พลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๐ และเป็นนิสิต
นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๐ และไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ
๕๕.๖๐ ส่วนนิสิตนักศึกษา ที่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน มักจะเป็นนักกีฬาในระดับโรงเรียน
คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๐ ประเภทกีฬาที่เข้าแข่งขัน ได้แก่ กีฬาประเภทเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ
๒๕.๖๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ความต้องการของนิสิตนักศึกษาในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป เป็นวิชาบังคับ
ตารางที่ ๔ ร้อยละของ นิสิตนักศึกษาที่ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา
 ทั่วไปเป็นวิชาบังคับ

รายการ	ร้อยละ
ความต้องการของนิสิตนักศึกษาในการเปิดสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	
เป็นวิชาบังคับ มีหน่วยกิต	๓๐.๔๐
เป็นวิชาบังคับ ไม่มีหน่วยกิต	๖.๔๐
เป็นวิชาเลือก มีหน่วยกิต	๕๓.๓๐
เป็นวิชาเลือก ไม่มีหน่วยกิต	๔.๕๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปตลอดหลักสูตรมีค่า	
๑ หน่วยกิต	๒๘.๘๐
๒ หน่วยกิต	๓๘.๒๐
๓ หน่วยกิต	๑๕.๓๐
๔ หน่วยกิต	๔.๕๐
มากกว่า ๔ หน่วยกิต	๘.๓๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปภาคเรียนละ	
๑ กิจกรรม	๘๓.๗๐
๒ กิจกรรม	๑๖.๓๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปครึ่งละ	
๑ ชั่วโมง	๒๖.๒๐
๒ ชั่วโมง	๗๒.๘๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปใน	
ชั้นปีที่ ๑	๒๔.๖๐
ชั้นปีที่ ๒	๓.๗๐
ภาคเรียนใดก็ได้	๖๖.๗๐

ตารางที่ ๔ . (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
นิสิตนักศึกษา : ต้องการให้มีการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	
ตอนเช้า	๓๔.๔๐
ตอนบ่าย	๑๓.๔๐
ตอนเย็น	๔๘.๑๐
เวลาใดก็ได้	๑.๔๐
อื่น ๆ	๑.๖๐
การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปในสถานศึกษา	
อาจารย์ชาย สอน นิสิต นักศึกษาชาย	๔.๐๐
อาจารย์ชาย สอน นิสิต นักศึกษาหญิง	๒.๓๐
อาจารย์หญิง สอน นิสิต นักศึกษาชาย	๒.๖๐
อาจารย์หญิง สอน นิสิต นักศึกษาหญิง	๕.๕๐
อาจารย์ชาย สอนทั้ง นิสิต นักศึกษา หญิงและชาย	๘๐.๘๐
อาจารย์หญิง สอนทั้ง นิสิต นักศึกษา หญิงและชาย	๔.๗๐
ในชั่วโมงเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ควรแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น	
ชายล้วน	๗.๕๐
หญิงล้วน	๔.๕๐
ชายหญิงรวมกัน	๘๗.๖๐
การจัดกลุ่มเรียนควรจัด	
แยกตามคณะ	๑๖.๓๐
รวมกันหลายคณะ	๗๓.๔๐
แยกกลุ่มตามปี	๔.๔๐
นิสิตนักศึกษา : เลือกเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปตาม	
ความสนใจ	๘๖.๑๐
คณะกำหนดให้เรียน	๑๑.๘๐
เพื่อนแนะนำ	๒.๑๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
นิสิตนักศึกษา เห็นว่ากลุ่ม เรียนกลุ่มหนึ่งควรมีผู้เรียนกลุ่มละ	
๒๐ คน	๓๗.๕๐
๒๕ คน	๒๗.๓๐
๓๐ คน	๒๕.๖๐
๓๕ คน	๖.๕๐
ตั้งแต่ ๔๐ คนขึ้นไป	๓.๑๐
นิสิตนักศึกษา เห็นว่าหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบังคับให้เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	
เหมาะสม	๘๓.๕๐
ไม่เหมาะสม	๑๖.๕๐
นิสิตนักศึกษา เห็นว่าควรแจ้งเกี่ยวกับกำหนดการลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา	
ทั่วไปเป็นวิชาบังคับ	
ดีมาก	๑๔.๗๐
ดี	๔๔.๒๐
พอใช้	๒๔.๗๐
ควรปรับปรุง	๑๖.๔๐
นิสิต นักศึกษา ทราบกำหนด วัน เวลา สถานที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป จาก	
คู่มือ นิสิตนักศึกษา	๒๗.๒๐
คู่มือ ตารางเรียนประจำภาค	๔๔.๕๐
ประกาศของคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์	๓.๕๐
ประกาศจากคณะของท่าน	๓.๒๐
จากเพื่อนนิสิตนักศึกษา	๖.๑๐
จากตารางสอนประจำปี	๑๔.๗๐
เวลาที่ลงทะเบียน ควรเป็นเวลา	
๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.	๗๔.๒๐
๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	๒๐.๕๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
วิธีการลงทะเบียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปที่ผ่านมา	
เหมาะสมดีแล้ว	๖๑.๖๐
ไม่เหมาะสม	๓๘.๔๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการให้หน่วยงานใด ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการลงทะเบียน	
คณะของท่าน	๔๑.๕๐
คณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์	๑๗.๒๐
หน่วยทะเบียนกลาง	๖.๓๐
หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	
มีจำนวนมาก	๑๑.๖๐
มีไม่เพียงพอ	๗๒.๗๐
ไม่มีเลย	๑๕.๖๐
นิสิตนักศึกษา ต้องการให้จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อสนับสนุนการ	
จัดทำทุก เทอม	๕๕.๕๐
จัดทำ เป็นบาง เทอม	๓๖.๕๐
ไม่ต้องจัดทำเลย	๓.๒๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาเลือก มีหน่วยกิตคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๐ และรองลงมา ต้องการให้เปิดสอนเป็นวิชาบังคับ มีหน่วยกิตร้อยละ ๓๐.๕๐ ความต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปตลอดหลักสูตรมีค่า ๒ หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๐ รองลงมา และมีค่า ๑ หน่วยกิต ร้อยละ ๒๘.๕๐ ตามลำดับ นิสิตนักศึกษาต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปภาคเรียนละ ๑ กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๗๐ และต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปครั้งละ ๒ ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๐ นิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่

ต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปในภาคเรียนใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๗๐ รอง
 ลงมาเรียนในชั้นปีที่ ๑ ร้อยละ ๒๔.๖๐ และต้องการให้มีการเรียนการสอนวิชากิจกรรม
 พลศึกษาทั่วไป ตอนเย็น คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๐ รองลงมาต้องการเรียนในตอนเช้า
 คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๐ นิสิตนักศึกษา ต้องการให้อาจารย์ชายสอนทั้งนิสิต นักศึกษาหญิง
 และชาย คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๐ นิสิตนักศึกษาต้องการให้มีการเรียนรวมกันทั้งชายและ
 หญิง คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖๐ และการจัดกลุ่มเรียน ต้องการเรียนรวมกันหลายๆ
 คณะ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๐ นิสิตนักศึกษา เลือกเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปตาม
 ความสนใจ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๑๐ และต้องการให้ผู้เรียนในกลุ่มหนึ่งมีประมาณ ๒๐ คน
 คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ รองลงมากลุ่มละ ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๐ นิสิตนักศึกษา
 เห็นว่า ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบังคับให้เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป เหมาะสม
 ดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๐ นิสิตนักศึกษา เห็นว่าการแจ้งเกี่ยวกับกำหนดการลงทะเบียน
 เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับนั้นดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๐ นิสิตนักศึกษา
 ทราบกำหนดวัน เวลา สถานที่ลงทะเบียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปจากคู่มือ ตาราง
 เรียนประจำภาค คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๐ เวลาที่ลงทะเบียน นิสิตนักศึกษาเห็นว่าควร
 เป็นเวลา ๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๒๐ ส่วนวิธีการลงทะเบียนที่ผ่านมา
 นั้นเหมาะสมดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๐ นิสิตนักศึกษา ต้องการให้คณะของตนประชา-
 สัมพันธ์เกี่ยวกับการลงทะเบียน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๐ รองลงมาเป็นหน่วยทะเบียนกลาง
 คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๐ หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปนั้นไม่มี
 เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๐- และต้องการให้จัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อนันทนาการทุก
 เทอม คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๐ รองลงมาจัดทำเป็นบางเทอม คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความต้องการของนิสิตนักศึกษาในการเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษา

รายการ	\bar{X}	S.D.
กรีฑา	๒.๘๕	๑.๒๐
บาสเก็ตบอล	๓.๒๙	๑.๑๑
แฮนด์บอล	๒.๘๕	๑.๐๙
กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	๓.๕๕	๑.๒๑
ยูโด	๒.๘๙	๑.๒๗
ตะกร้อ	๒.๕๑	๑.๒๑
ฮอกกี	๒.๓๗	๑.๑๙
ฟุตบอล	๓.๒๒	๑.๔๐
วอลเลย์บอล	๓.๕๘	๑.๑๒
ซอลฟ์บอล	๒.๗๖	๑.๒๑
มวย	๒.๑๗	๑.๒๔
รักบี้ฟุตบอล	๒.๓๗	๑.๒๙
แบดมินตัน	๔.๐๒	๐.๙๙
เทนนิส	๓.๗๕	๑.๑๑
ยิมนาสติกส์	๓.๐๔	๑.๒๖
คาบสากส	๒.๕๓	๑.๑๓
กระป๋อง	๒.๕๐	๑.๑๗
เทเบิลเทนนิส	๓.๒๘	๑.๑๓
ว่ายน้ำ	๓.๘๗	๑.๑๒
รำไทย	๒.๕๗	๑.๔๕

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมพลศึกษาที่ นิสิตนักศึกษา มีความต้องการในระดับมาก ได้แก่ แบดมินตัน ($\bar{X} = 4.02$) ว่ายน้ำ ($\bar{X} = 3.87$) เทนนิส ($\bar{X} = 3.75$) ส่วนความต้องการในระดับปานกลางได้แก่ วอลเลย์บอล ($\bar{X} = 3.44$) กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) ($\bar{X} = 3.44$) บาสเก็ตบอล ($\bar{X} = 3.24$) เทเบิลเทนนิส ($\bar{X} = 3.24$) ฟุตบอล ($\bar{X} = 3.22$) ยิมนาสติกส์ ($\bar{X} = 3.04$) ยูโด ($\bar{X} = 2.84$) กรีฑา ($\bar{X} = 2.84$) แอโรบิก ($\bar{X} = 2.84$) ซอลล์ฟบอล ($\bar{X} = 2.76$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในกำรเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
ทั่วไปเป็นวิชาบังคับ

ตารางที่ ๖ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนิสิต
นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอน

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิตนักศึกษา		t
	χ ²	S.D.	χ ²	S.D.	
๑ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	๑.๓๗	๐.๖๘	๒.๒๐	๑.๑๓	๕.๓๖ *
๒ การวางตัวไม่เหมาะสม	๑.๕๒	๐.๗๕	๒.๑๘	๑.๐๓	๔.๗๕ *
๓ ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้	๑.๕๗	๐.๗๒	๒.๐๘	๑.๐๔	๓.๖๑ *
๔ สุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร	๑.๕๑	๐.๗๔	๑.๘๕	๑.๐๔	๓.๐๒ *
๕ ขาดการยอมรับนับถือจากนิสิตนักศึกษา	๑.๓๔	๐.๖๓	๑.๙๒	๐.๙๕	๓.๘๕ *
๖ ขาดความเหมาะสมในเรื่องการแต่งกาย ในการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๑.๕๐	๐.๙๕	๑.๗๖	๐.๙๖	๑.๙๒
๗ มีชั่วโมงสอนมากเกินไป	๓.๐๒	๑.๒๒	๒.๐๐	๑.๐๔	๖.๗๘ *
๘ มีงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก	๓.๒๔	๑.๑๘	๒.๑๘	๑.๐๘	๖.๕๓ *
๙ ความรู้ในเรื่องที่สอนไม่กว้างพอ	๑.๙๖	๑.๐๐	๒.๐๘	๑.๐๖	๐.๘๒
๑๐ ไม่มีทักษะในกิจกรรมที่สอนพอ	๑.๕๔	๐.๗๕	๒.๐๕	๑.๐๘	๓.๕๑ *
๑๑ ขาดความสามารถในการอธิบายและสาธิต	๑.๓๔	๐.๖๐	๒.๐๘	๑.๐๔	๔.๘๐ *
๑๒ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสอน	๑.๓๕	๐.๖๕	๑.๗๗	๐.๙๕	๓.๒๒ *
๑๓ ไม่สามารถทำให้บทเรียนเป็นที่สนใจของ นิสิตนักศึกษาได้	๑.๖๑	๐.๗๖	๒.๑๕	๑.๑๔	๓.๕๘ *
๑๔ ถูกกำหนดให้สอนวิชาที่ไม่ถนัด	๑.๕๒	๐.๗๗	๒.๐๕	๑.๑๓	๓.๕๖ *
๑๕ สอนและดูแล นิสิตนักศึกษาได้ไม่ทั่วถึง	๑.๘๗	๐.๙๓	๒.๕๕	๑.๒๘	๓.๘๕ *
๑๖ ควบคุมชั้นไม่ได้	๑.๕๓	๐.๖๖	๒.๐๕	๑.๐๗	๔.๑๖ *

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๗ ขาดความคิดริเริ่มในการดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์	๑.๖๑	๐.๗๑	๒.๓๔	๑.๐๔	๔.๘๒*
๑๘ ไม่มีเวลาฝึกฝนและปรับปรุงความสามารถทางทักษะ	๒.๐๒	๑.๐๗	๒.๔๓	๑.๑๓	๒.๖๒*
๑๙ ไม่มีเวลาในการค้นคว้าและวิจัยทางพลศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน	๒.๔๘	๑.๑๓	๒.๔๔	๑.๐๔	๐.๒๐
๒๐ ขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ	๒.๗๔	๑.๓๒	๒.๕๖	๑.๑๘	๑.๐๓
๒๑ ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ และไม่ตรงต่อเวลา	๑.๑๔	๐.๖๖	๒.๐๗	๑.๐๔	๔.๔๐*
๒๒ มีประสพการณ์ในการวัดผลน้อย	๑.๖๔	๐.๘๔	๒.๑๔	๑.๑๐	๓.๒๗*
๒๓ อาจารย์พลศึกษามีไม่เพียงพอ	๒.๘๗	๑.๔๗	๒.๗๒	๑.๒๗	๐.๘๑
รวม	๑.๘๔	๐.๕๔	๒.๑๖	๐.๖๔	๓.๒๘*

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในระดับปานกลาง ได้แก่ มีชั่วโมงสอนมากเกินไป มีงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก ขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ อาจารย์พลศึกษามีไม่เพียงพอ และประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในระดับน้อย ได้แก่ ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ ความรู้ในเรื่องที่สอนไม่กว้างพอ ไม่สามารถทำให้บทเรียนเป็นที่สนใจของ นิสิตนักศึกษาได้ สอนและดูแล นิสิตนักศึกษาได้ไม่ทั่วถึง ขาดความคิดริเริ่มในการดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่มีเวลาฝึกฝนและปรับปรุงความสามารถทางทักษะ ไม่มีเวลาในการค้นคว้า

และวิจัยทางพลศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน มีประสบการณ์ในการวัดผลน้อย นอก
นั้นประสบปัญหาในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

ส่วนนิสิตนักศึกษา ประสบปัญหาอาจารย์ผู้สอนในระดับปานกลาง ได้แก่ อาจารย์
พลศึกษามีไม่เพียงพอ นอกนั้นประสบปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษากับ นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
ตัวผู้สอน พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ได้แก่

- ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
- การวางตัวไม่เหมาะสม
- ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้
- สุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร
- ขาดการยอมรับนับถือจากนิสิต นักศึกษา
- ไม่มีทักษะในกิจกรรมที่สอนพอ
- ขาดความสามารถในการอธิบายและสาธิต
- มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสอน
- ไม่สามารถทำให้บทเรียนเป็นที่สนใจของนิสิต นักศึกษาได้
- ถูกกำหนดให้สอนวิชาที่ไม่ถนัด
- สอนและดูแลนิสิต นักศึกษาได้ไม่ทั่วถึง
- ควบคุมชั้นไม่ได้
- ขาดความคิดริเริ่มในการดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- ไม่มีเวลาฝึกฝนและปรับปรุงความสามารถทางทักษะ
- ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่และไม่ตรงต่อเวลา
- มีประสบการณ์ในการวัดผลน้อย
- มีงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก
- มีชั่วโมงสอนมากเกินไป

ตารางที่ ๗ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาตัวนิสิตนักศึกษา

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S,D,	\bar{X}	S.D.	
๑ สุขภาพไม่แข็งแรงซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๒.๓๓	๑.๑๔	๒.๒๕	๑.๒๑	๐.๕๔
๒ มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา	๒.๕๗	๑.๐๔	๒.๐๕	๑.๑๒	๓.๓๑*
๓ นิสิตนักศึกษาหญิง มีปัญหาในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๒.๔๘	๑.๑๑	๒.๕๔	๑.๑๘	๓.๓๐
๔ นิสิตนักศึกษา ขาดการเคารพอาจารย์พลศึกษา	๑.๘๕	๐.๘๑	๑.๕๗	๑.๐๒	๐.๘๐
๕ นิสิตนักศึกษา เปื่อหน่ายต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๑.๔๘	๐.๘๔	๒.๒๖	๑.๑๒	๑.๘๑
๖ นิสิตนักศึกษา มีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน	๑.๖๓	๐.๗๖	๒.๐๑	๑.๐๒	๒.๖๖*
๗ นิสิตนักศึกษา ไม่แต่งชุดพลศึกษาในช่วงโมงกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๑.๗๔	๐.๗๘	๑.๔๕	๑.๐๒	๑.๕๔
๘ ขาดความสนใจในวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๒.๑๓	๑.๐๘	๒.๑๕	๑.๐๘	๐.๓๐
๙ ขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน และเข้าเรียนไม่ตรงเวลา	๒.๒๖	๑.๐๕	๒.๓๔	๑.๑๓	๐.๗๕
๑๐ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน เช่น ช่วงโมงเรียนติดกันทำให้เข้าเรียนล่าช้า	๒.๗๒	๑.๒๕	๓.๑๕	๑.๕๑	๒.๐๘*
๑๑ จำนวน นิสิต นักศึกษาในกลุ่มมากเกินไป	๒.๗๒	๑.๑๑	๓.๐๕	๑.๒๗	๑.๗๕

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๒ ไม่มีเวลาค้นคว้าฝึกฝน เพิ่มเติม	๒.๔๓	๑.๒๐	๓.๒๒	๑.๒๔	๑.๗๐
๑๓ พื้นความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬาไม่เหมาะสมที่จะเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๒.๕๗	๑.๑๑	๒.๗๔	๑.๒๒	๑.๓๑
รวม	๒.๓๐	๐.๗๐	๒.๔๓	๐.๗๓	๑.๒๓*

$$*p < .๐๑$$

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษาในระดับปานกลาง ได้แก่ มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน เช่น ชั่วโมงเรียนติดกันทำให้เข้าเรียนล่าช้า จำนวน นิสิตนักศึกษากลุ่มมากเกินไป ไม่มีเวลาค้นคว้าฝึกฝน เพิ่มเติม พื้นความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬาไม่เหมาะสมที่จะเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป นอกนั้นประสบปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

ส่วน นิสิตนักศึกษา ประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิต นักศึกษาในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน เช่น ชั่วโมงเรียนติดกันทำให้เข้าเรียนล่าช้า จำนวน นิสิตนักศึกษากลุ่มมากเกินไป ไม่มีเวลาค้นคว้าฝึกฝนเพิ่มเติม พื้นความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬาไม่เหมาะสมที่จะเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป นอกนั้นประสบปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษากับ นิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหา ตัวนิสิตนักศึกษา พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ได้แก่

- มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา
- นิสิตนักศึกษา มีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน
- ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน เช่น ชั่วโมงเรียนติดกันทำให้เข้าเรียนล่าช้า

ตารางที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาอุปกรณ์และสถานที่

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต นักศึกษา	๒.๕๔	๑.๒๔	๓.๒๔	๑.๓๒	๓.๗๒ *
๒ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน	๒.๑๗	๑.๒๑	๒.๗๖	๑.๒๓	๓.๕๓ *
๓ การเบิกจ่ายอุปกรณ์ล่าช้า	๒.๒๖	๑.๒๖	๒.๕๑	๑.๓๐	๓.๕๐ *
๔ อุปกรณ์ส่วนใหญ่ชำรุด	๒.๑๑	๑.๐๔	๒.๕๒	๑.๓๐	๔.๔๖ *
๕ ขาดสถานที่เก็บอุปกรณ์พลศึกษาโดยเฉพาะ	๒.๓๒	๑.๒๔	๒.๖๒	๑.๓๐	๑.๗๔
๖ อุปกรณ์พลศึกษาไม่ทันสมัย	๒.๑๔	๑.๒๓	๒.๖๗	๑.๒๔	๓.๗๓ *
๗ ไม่มีเจ้าหน้าที่ในการเก็บรักษาอุปกรณ์พลศึกษาโดยเฉพาะ	๒.๓๕	๑.๔๔	๒.๕๔	๑.๒๒	๑.๕๒
๘ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติคับแคบไม่เป็นสัดส่วนและมีสิ่งรบกวน	๒.๖๗	๑.๒๑	๒.๔๔	๑.๓๕	๑.๒๔
๙ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนอยู่ไกลทำให้เสียเวลาเดินทาง	๒.๓๓	๑.๑๔	๒.๗๗	๑.๒๓	๒.๕๒ *
๑๐ สถานที่ในร่มไม่เพียงพอในการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๓.๑๔	๑.๓๔	๒.๔๔	๑.๓๔	๑.๐๔
๑๑ สนามไม่ปลอดภัย เช่น เป็นหลุมเป็นบ่อ มีเศษหินมาก	๒.๓๗	๑.๒๔	๒.๖๔	๑.๓๔	๑.๗๑
๑๒ ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีน้อยเกินไป	๒.๕๖	๑.๓๔	๒.๗๑	๑.๒๔	๐.๔๖
๑๓ ขาดแคลนสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับ นิสิตนักศึกษา อาจารย์	๓.๐๗	๑.๕๔	๒.๔๖	๑.๕๒	๐.๕๗

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๔. ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะ และมีไม่เพียงพอ	๒.๘๐	๑.๔๒	๒.๔๔	๑.๔๑	๑.๑๑
๑๕. ห้องพยาบาลและเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ	๒.๘๘	๑.๔๖	๒.๔๘	๑.๓๑	๐.๔๘
๑๖. ขาดการใช้เครื่องมือ ทางโสตทัศนูปกรณ์ มาช่วยสอน	๓.๑๗	๑.๓๑	๓.๒๗	๑.๒๗	๐.๖๑
รวม	๒.๕๖	๐.๔๔	๒.๘๗	๐.๔๔	๒.๓๗*

* $p < .05$

จากตารางที่ ๘ แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวน นิสิตนักศึกษา สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติคับแคบไม่เป็นสัดส่วนและมีสิ่งรบกวน สถานที่ในร่มไม่เพียงพอในการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ขาดแคลนสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับ นิสิตนักศึกษา อาจารย์ ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะและมีไม่เพียงพอ ห้องพยาบาลและเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ ขาดการใช้เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์มาช่วยสอน นอกนั้นประสบปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

ส่วน นิสิต นักศึกษา ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา กับ นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา อุปกรณ์และสถานที่ พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ได้แก่

- อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต นักศึกษา
- อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน
- การเบิกจ่ายอุปกรณ์ล่าช้า
- อุปกรณ์ส่วนใหญ่ชำรุด
- อุปกรณ์พลศึกษาไม่ทันสมัย
- สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนอยู่ไกล ทำให้เสียเวลาการเดินทาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความคิดเห็น ของอาจารย์พลศึกษาและนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑ : ไม่มี เกิดขึ้นในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนในแต่ละวิชา	๒.๒๘	๑.๑๔	๒.๗๓	๑.๒๒	๒.๖๖*
๒ เวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาน้อยเกินไปจนไม่สามารถทำได้ครอบคลุมเนื้อหา	๒.๒๘	๑.๑๐	๒.๘๐	๑.๒๒	๓.๓๔*
๓ การให้เกณฑ์ในการเรียนขึ้นอยู่กับความพอใจของอาจารย์ผู้สอน	๒.๐๙	๑.๒๒	๒.๖๔	๑.๓๑	๓.๐๑*
๔ เกิดขึ้นในการทดสอบภาคปฏิบัติตั้งไว้สูง	๒.๓๗	๐.๙๔	๒.๙๔	๑.๐๙	๓.๘๒*
๕ ไม่สามารถวัดผลรายละเอียดของทักษะต่าง ๆ ได้ครบ	๒.๓๕	๑.๐๗	๒.๙๓	๑.๑๓	๓.๗๑*
๖ ขาดความยุติธรรม และมีความผิดพลาดในการให้คะแนน	๑.๗๘	๐.๗๔	๒.๕๐	๑.๑๘	๔.๕๓*
๗ การควบคุมการสอบไม่รัดกุมเท่าที่ควร	๑.๘๗	๐.๘๕	๒.๕๓	๑.๑๗	๔.๐๕*
๘ การวัดผลวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปวัดด้านทฤษฎีน้อยไป	๒.๒๖	๑.๑๗	๒.๕๐	๑.๑๓	๑.๓๘
๙ การวัดผลวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปวัดด้านปฏิบัติน้อยไป	๑.๗๖	๐.๘๒	๒.๓๙	๑.๑๐	๔.๐๕*
๑๐ เนื้อหาข้อสอบไม่ครอบคลุมสิ่งที่เรียน	๑.๘๗	๐.๘๙	๒.๔๑	๑.๑๔	๓.๓๘*
๑๑ ไม่สามารถสร้างและ/หรือ หาแบบวัดผลทางทฤษฎีและปฏิบัติได้เหมาะสม	๒.๑๓	๑.๐๓	๒.๕๑	๑.๑๐	๒.๔๑*
รวม	๒.๐๙	๐.๗๕	๒.๖๓	๐.๘๒	๔.๖๔*

จรรยาบรรณที่ ๔ แสดงว่า อาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนนิสิตนักศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา กับนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ได้แก่

- ไม่มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนในแต่ละวิชา
- เวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษามีน้อยเกินไปจนไม่สามารถทำได้ครอบคลุมเนื้อหา
- การให้เกรดในการเรียนขึ้นอยู่กับความพอใจของอาจารย์ผู้สอน
- เกณฑ์ในการทดสอบภาคปฏิบัติตั้งไว้สูง
- ไม่สามารถวัดผลรายละเอียดของทักษะต่าง ๆ ได้ครบ
- ขาดความยุติธรรม และมีความผิดพลาดในการให้คะแนน
- การควบคุมการสอบไม่รัดกุมเท่าที่ควร
- การวัดผลวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป วัดด้านปฏิบัติน้อยไป
- เนื้อหาข้อสอบไม่ครอบคลุมสิ่งที่เรียน
- ไม่สามารถสร้าง และ/หรือ หาแบบวัดผลทางทฤษฎีและปฏิบัติได้เหมาะสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของอาจารย์พลศึกษาและ
นิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาฝ่ายบริหาร

รายการ	อาจารย์พลศึกษา		นิสิต นักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑ ฝ่ายบริหารไม่สนับสนุนการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเท่าที่ควร	๒.๗๘	๑.๓๗	๒.๘๔	๑.๒๔	๐.๗๓
๒ ฝ่ายบริหารไม่มีนโยบายในการเรียนการ สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปที่ชัดเจน	๒.๗๖	๑.๓๐	๒.๘๖	๑.๒๖	๐.๖๕
๓ ฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชา กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป	๒.๘๓	๑.๓๖	๒.๗๖	๑.๒๔	๐.๕๑
๔ ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าวิชากิจกรรม พลศึกษาทั่วไปปัจจุบันมุ่งหมายเพื่อสอนกีฬา และการแข่งขัน	๒.๗๒	๑.๒๐	๒.๘๔	๑.๒๐	๐.๖๘
๕ ฝ่ายบริหารเห็นว่าวิชากิจกรรมพลศึกษา ทั่วไปไม่ใช่เป็นวิชาการ	๓.๒๒	๑.๓๔	๒.๘๘	๑.๒๒	๑.๘๔
๖ ฝ่ายบริหารไม่เคยให้ความสนใจและความ สำคัญอาจารย์พลศึกษาเท่าที่ควร	๓.๐๒	๑.๓๔	๒.๘๖	๑.๒๑	๐.๘๒
๗ มหาวิทยาลัยไม่บริการด้านอุปกรณ์การ เรียนการสอน	๒.๖๑	๑.๒๗	๒.๘๖	๑.๓๗	๑.๔๕
รวม	๒.๘๔	๑.๑๔	๒.๘๔	๑.๐๓	๐.๑๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า ทั้งอาจารย์พลศึกษาและนิสิตนักศึกษา
ประสบปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารในระดับปานกลางทุกข้อเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา กับนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับ
ฝ่ายบริหาร พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์
พลศึกษา ๘ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๘	๗	๐.๒๑	๐.๗๑
ภายในกลุ่ม	๑๓.๗๐	๔๖	๐.๒๙	

$$p > .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา ๘ สถาบัน
เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา
๔ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาตัวนิสิตนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๔	๗	๐.๓๔	๐.๖๘
ภายในกลุ่ม	๒๓.๗๓	๔๖	๐.๕๒	

$p > .00$

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา ๔ สถาบัน
เกี่ยวกับปัญหาตัวนิสิตนักศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์
พลศึกษา ๔-สถาบัน เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและสถานที่

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๖.๓๔	๗	๐.๙๑	๑.๐๔
ภายในกลุ่ม	๕๐.๕๓	๕๖	๐.๘๘	

$$P > .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา
๔-สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และสถานที่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

.๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์
พลศึกษา ๔ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๕.๔๖	๗	๐.๗๗	๑.๔๕
ภายในกลุ่ม	๒๔.๕๑	๕๖	๐.๔๓	

$$P > .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา
๔ สถาบัน ปัญหาเกี่ยวกับกรวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์
พลศึกษา ๘ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาฝ่ายบริหาร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑๖.๖๔	๗	๒.๔๗	๒.๔๒*
ภายในกลุ่ม	๕๐.๗๒	๔๖	๑.๑๐	

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา
๘ สถาบัน เกี่ยวกับฝ่ายบริหารแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้น จึงได้
ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูเอลส์ (Newman-Kueles
Test) ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาฝ่ายบริหารของอาจารย์พลศึกษา ๘ สถาบัน

มหาวิทยาลัย	เกชตรา ๓.๔๔	ขอนแก่น ๒.๗๑	จุฬาฯ ๒.๐๒	เชียงใหม่ ๒.๐๔	รามฯ ๒.๕๐	ศิลปากร ๒.๔๓	ศรีนครินทร์ฯ ๒.๓๒	สงขลาฯ ๒.๐๐
เกชตรา ๓.๔๔	-	๑.๒๔	๐.๙๓	๑.๙๑*	๑.๐๔	๑.๔๒	๑.๖๓	๑.๕๕*
ขอนแก่น ๒.๗๑		-	๐.๓๑	๐.๖๗	๐.๑๔	๐.๒๘	๐.๓๘	๐.๗๑
จุฬาฯ ๓.๐๒			-	๐.๙๘	๐.๑๒	๐.๕๘	๐.๗๐	๑.๐๒
เชียงใหม่ ๒.๐๔				-	๐.๘๖	๐.๓๘	๐.๒๘	๐.๐๔
รามฯ ๒.๕๐					-	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๙๐
ศิลปากร ๒.๔๓						-	๐.๑๑	๐.๔๓
ศรีนครินทร์ฯ ๒.๓๒							-	๐.๓๒
สงขลาฯ ๒.๐๐								-

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของอาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัย เกชตราศาสตร์ แตกต่างกับอาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และอาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ตารางที่ ๑๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา
๔ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓๘.๓๕	๗	๕.๔๘	๑๒.๗๕*
ภายในกลุ่ม	๒๕๕.๘๓	๖๘๖	๐.๔๓	

*P < .๐๑

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา ๔ สถาบัน
เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้นจึงทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูเอลส์ (Newman-Kueles Test)
ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์ผู้สอนของนิสิต นักศึกษา ๘ สถาบัน

มหาวิทยาลัย	เกษตรรา ๒.๕๓	ขอนแก่น ๒.๒๕	จุฬาฯ ๒.๑๑	เชียงใหม่ ๒.๐๒	รามฯ ๒.๕๔	ศิลปากร ๑.๘๑	ศรีนครินทร์ฯ ๒.๐๐	สงขลลา ๒.๑๓
เกษตรรา	๒.๕๓	-	๐.๒๘*	๐.๕๒*	๐.๐๑*	๐.๗๒*	๐.๕๓*	๐.๕๐*
ขอนแก่น	๒.๒๕	-	๐.๑๔	๐.๒๓	๐.๒๙*	๐.๔๔*	๐.๒๕	๐.๑๒
จุฬาฯ	๒.๑๑	-	-	๐.๐๔	๐.๔๓*	๐.๓๐*	๐.๑๑	๐.๐๒
เชียงใหม่	๒.๐๒	-	-	-	๐.๕๒*	๐.๒๑	๐.๐๒	๐.๑๑
รามฯ	๒.๕๔	-	-	-	-	๐.๗๓*	๐.๕๔*	๐.๔๑
ศิลปากร	๑.๘๑	-	-	-	-	-	๐.๑๙*	๐.๓๒
ศรีนครินทร์ฯ	๒.๐๐	-	-	-	-	-	-	๐.๑๓
สงขลลา	๒.๑๓	-	-	-	-	-	-	-

*P < .๐๑

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า

๑. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกับนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่าง
กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลาค
นครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๓. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร แตกต่าง
กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา
๔ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาตัวนิสิตนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓๖.๓๖	๗	๕.๑๙	๑๐.๗๘*
ภายในกลุ่ม	๓๓๐.๕๗	๖๘๗	๐.๔๘	

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา ๔ สถาบัน
เกี่ยวกับปัญหาตัว นิสิตนักศึกษา แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน-คูเอลส์ (Newman- Kueles Test) . ปรากฏผลดังตารางที่ ๒๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

" ตารางที่ ๒๐ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาตัวนิสิตนักศึกษา ๘ สถาบัน

มหาวิทยาลัย	เกษตรฯ	ขอนแก่น	จุฬาฯ	เชียงใหม่	รามฯ	ศิลปากร	ศรีนครินทรฯ	สงขลาฯ
	๒.๔๑	๒.๔๒	๒.๔๐	๒.๓๔	๒.๖๖	๒.๐๘	๒.๔๒	๒.๒๘
เกษตรฯ	๒.๔๑	-	๐.๔๔*	๐.๕๑*	๐.๕๗*	๐.๒๔*	๐.๔๕*	๐.๖๓*
ขอนแก่น	๒.๔๒	-	๐.๐๒	๐.๐๘	๐.๒๔	๐.๓๔*	-	๐.๑๔
จุฬาฯ	๒.๔๐	-	-	๐.๐๖	๐.๒๖	๐.๓๒*	๐.๐๒	๐.๑๒
เชียงใหม่	๒.๓๔	-	-	-	๐.๓๒	๐.๒๖*	๐.๐๘	๐.๐๖
รามฯ	๒.๖๖	-	-	-	-	๐.๕๘*	๐.๒๔	๐.๓๘*
ศิลปากร	๒.๐๘	-	-	-	-	-	๐.๓๔	๐.๒๐
ศรีนครินทรฯ	๒.๔๒	-	-	-	-	-	-	๐.๑๔
สงขลาฯ	๒.๒๘	-	-	-	-	-	-	-

*p < .๑๐

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า

๑. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๓. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยสง-
ขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา
๘ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาอุปกรณ์และสถานที่

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๑๒๒.๕๑	๗	๑๗.๕๐	๒๔.๒๗*
ภายในกลุ่ม	๔๔๕.๓๘	๖๘๗	๐.๖๔๖	

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา ๘ สถาบัน
เกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้น จึงทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน-คูเอลส์ (Newman-Kueles
Test) . ปรากฏผลดังตารางที่ ๒๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและสถานที่ของนิสิตนักศึกษา ๘ สถาบัน

มหาวิทยาลัย	เกษตรรา ๓.๕๖	ขอนแก่น ๓.๒๓	จุฬาฯ ๒.๗๖	เชียงใหม่ ๒.๗๘	รามฯ ๓.๓๘	ศิลปากร ๒.๑๕	ศรีนครินทรฯ ๒.๖๔	สงขลกา ๒.๖๕
เกษตรรา ๓.๕๖	-	๐.๓๓*	๐.๘๐*	๐.๗๘*	๐.๑๘*	๐.๕๑*	๐.๘๗*	๐.๕๑*
ขอนแก่น ๓.๒๓		-	๐.๕๗*	๐.๕๕*	๐.๑๕*	๑.๐๘*	๐.๕๕*	๐.๕๘*
จุฬาฯ ๒.๗๖			-	๐.๐๒	๐.๖๒*	๐.๖๑*	๐.๐๗	๐.๑๑
เชียงใหม่ ๒.๗๘				-	๐.๖๐*	๐.๖๓*	๐.๖๔	๐.๑๓
รามฯ ๓.๓๘					-	๑.๒๓*	๐.๖๕*	๐.๗๓*
ศิลปากร ๒.๑๕						-	๐.๕๕*	๐.๕๐*
ศรีนครินทรฯ ๒.๖๔							-	๐.๐๔
สงขลาฯ ๒.๖๕								-

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า

๑. ปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคและสถานที่ ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๓. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.๐๑

๔. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา
๔ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๕๔.๕๔	๗	๗.๘๐	๑๓.๑๓*
ภายในกลุ่ม	๔๐๗.๘๖	๖๔๗	๐.๕๔	

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา ๔ สถาบัน
เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้น
จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-
Kueles Test) ปรากฏผลดังตารางที่ ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลของนิสิตนักศึกษา ๔ สถาบัน

มหาวิทยาลัย	เกชตรา ๓.๑๓	ขอนแก่น ๒.๕๗	จุฬาฯ ๒.๖๖	เชียงใหม่ ๒.๕๓	รามฯ ๒.๕๖	ศิลปากร ๒.๑๑	ศรีนครินทรฯ ๒.๕๘	สงขลาฯ ๒.๕๑
เกชตรา	-	๐.๕๖*	๐.๕๗*	๐.๖๐*	๐.๑๗	๑.๐๒*	๐.๕๕*	๑.๖๒*
ขอนแก่น		-	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๓๔*	๐.๕๖*	๐.๐๑	๐.๐๖
จุฬาฯ			-	๐.๑๓	๑.๓๐*	๐.๕๕*	๐.๐๘	๐.๑๕
เชียงใหม่				-	๐.๔๓*	๐.๔๒*	๐.๐๕	๐.๐๒
รามฯ					-	๐.๘๕*	๐.๓๘*	๐.๕๕*
ศิลปากร						-	๐.๔๗*	๐.๕๐*
ศรีนครินทรฯ							-	๐.๐๗
สงขลาฯ								-

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า

- ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย เกชตราศาสตร์ แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความ มีนัยสำคัญ .๐๑

๓. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา
๘ สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาฝ่ายบริหาร

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๗๘.๑๑	๗	๑๑.๑๖	๑๑.๖๔*
ภายในกลุ่ม	๖๕๘.๘๕	๖๘๗	๐.๙๖	

*P < .๐๑

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษา ๘ สถาบัน เกี่ยวกับ
ปัญหาฝ่ายบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๑ ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูเอลส์ (Newman-Kueles Test) ปรากฏผลดัง
ตารางที่ ๒๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาฝ่ายบริหารของนิสิตนักศึกษา ๘ สถาบัน

มหาวิทยาลัย		เกษตรฯ	ขอนแก่น	จุฬาฯ	เชียงใหม่	รามฯ	ศิลปากร	ศรีนครินทรฯ	สงขลา
		๓.๔๔	๒.๔๕	๒.๗๔	๒.๘๘	๓.๑๘	๒.๒๒	๒.๗๘	๒.๗๒
เกษตรฯ	๓.๔๔	-	๐.๕๕*	๐.๗๐*	๐.๖๑*	๐.๓๑	๑.๒๗*	๐.๗๑*	๐.๗๗*
ขอนแก่น	๒.๔๕		-	๐.๑๖	๐.๐๗	๐.๒๓	๐.๗๓*	๐.๑๗	๐.๒๓
จุฬาฯ	๒.๗๔			-	๐.๐๘	๐.๓๔	๐.๕๗*	๐.๐๑	๐.๐๗
เชียงใหม่	๒.๘๘				-	๐.๓๐	๐.๖๖*	๐.๑๐	๐.๑๖
รามฯ	๓.๑๘					-	๐.๙๖*	๐.๕๐	๐.๕๖*
ศิลปากร	๒.๒๒						-	๐.๕๖*	๐.๕๐*
ศรีนครินทรฯ	๒.๗๘							-	๐.๐๖
สงขลา	๒.๗๒								-

*P < .๐๑

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่า

- ปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร แตกต่าง
กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ .๐๑

๓. ปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่าง
กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ

.๐๑

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย